

Gereformeerde Kerk Bellville – 23 Desember 2018 – Aand

Sing vooraf staande: Psalm 81:12, 15 (p. 413)

- 12 Open julle mond, / eis van My vrymoedig / op my trouverbond:
al wat jul ontbreek, / skenk Ek as jul smeek / mild'lik en oorvloedig.
- 15 Ag, as hul maar net / na my raad wou handel, / op my woord wou let!
As hul maar wou hoor, / in die veil'ge spoor / van my wet wou wandel!

Ek slaan my oë op na die berge: waar sal my hulp vandaan kom? My hulp is van die HERE wat hemel en aarde gemaak het.

Genade en vrede vir julle van Hom wat is en wat was en wat kom, en van die sewe Geeste voor sy troon, en van Jesus Christus, die geloofwaardige getuie, die eerste wat uit die dood opgestaan het, die heerser oor die konings van die aarde.

Amen.

Loflied: Psalm 92:1, 2 (p. 466)

- 1 Wie sou die HEER nie prys nie, / as weer met nuwe gloed / 'n rusdag ons begroet?
Wie Hom nie dank bewys nie / in stille môrewagte, / as ons sy guns omring?
Wie vir sy trou nie sing / 'n loflied in die nagte?
- 2 Wie sou die troue HEER nie – / Hom wat sy gunste ons bied – / met hooggestemde lied
by harp- en luitspel eer nie? / Hy maak weer los my bande, / Hy maak my tong weer vry;
ek roem sy daade bly, / die werke van sy hande.

Gebed

Psalm 31:3, 12, 19 (p. 143)

- 3 U is my eewige rots, o HERE! / Diep in u veil'ge sy / sal ek genestel bly.
U sal my lei, u Naam ter ere, / tot ek die net verby is / wat voor my voet gesprei is.
- 12 HEER, in u hande is my tye; / ek steun in al my leed / op U alleen wat weet
die maat en einde van my lye. / Red my, o sielsverblyder, / van vyand en bestryder.
- 19 Bemin die HEER. sy gunsteling! / Hy sal jul nooit verlaat, / maar straf die trotse daad
deur goddelike regsgedinge. / Wees sterk dan, en behoue, / in stille Godsbetroue.

Skriflesing: Matteus 7:1-12

Kernverse: Matteus 7:11

**As julle wat sleg is, dan weet om goeie gewes aan julle kinders te gee,
hoeveel te meer sal julle Vader wat in die hemele is, goeie dinge gee
aan die wat Hom bid!** (Matteus 7:11 AFR53)

Tema: Jesus se beloftes oor gebed en ons onvermoë om dit te aanvaar

Geliefdes in ons Here Jesus Christus, iemand het eenkeer ons onvermoë, noem dit onwilligheid of moedswilligheid om God se beloftes oor die gebed te glo, soos volg verduidelik. Hy het gesê dit is soos iemand wat 'n brief skryf. Nadat hy die brief geskryf het, sit hy die brief in 'n koevert, skryf die adres daarop, plak 'n seël op die koevert. Hy wil graag hê dat die persoon aan wie hy die brief geskryf het die brief moet ontvang en lees en beantwoord. By die posbus steek hy die koevert in die gleuf in om dit te pos, maar hy bly die hoekie van die koevert vashou. Dit beteken dat die brief nooit by die adres sal uitkom nie, ook nie gelees en beantwoord word nie.

So maak ons met gebed. Ons vertel graag vir die Here ons nood, want Hy is mos ons God. Maar in plaas daarvan om by amen jou behoefte ten volle in die hande van die Here toe te vertrou, neem jy weer jou behoeftes uit die Here se hande net voordat jy amen sê. Ons doen dit, net omdat ons nie wil aanvaar dat die beloftes van die Here oor die gebed en gebeds-verhoring tog waar is nie.

Dit is nie die eerste maal dat Jesus oor die gebed in die Bergpredikasie praat nie. In Matteus 6 het Hy ons al onderrig oor die gebed. Daar het Hy ons gewaarsku om nie met gebed toneel te speel soos wat die Fariseërs doen nie en ook nie om soos die heidene 'n stortvloed van woorde te gebruik nie. In die plek van hierdie twee verkeerde maniere van bid, het Jesus ons 'n egte gebed geleer, die *Onse Vader*.

Met die onderrig in hierdie gedeelte is Jesus besig om ons daadwerklik aan te spoor om te bid deur vir ons heerlike beloftes te gee oor die verhoring van ons gebede. Daar is seker niks beter wat ons sal aanspoor om te bid nie, as om te weet dat die Here regtig ons gebed sal verhoor. Met hierdie beloftes spoor Jesus ons ook aan om nie te huiwer om vir die Here ons nood te noem nie. Hy wil hê dat ons met volle vertroue in God ons nood sal uitroep.

Luister nou na die beloftes wat die Here maak, broers, susters en kinders. Let op, Hy maak nie net een keer die belofte nie. Drie maal slaan Hy met die hamer op dieselfde spyker. Drie maal hamer Hy die belofte in ons harde koppe in. Die eerste maal gee Hy direkte opdragte: Bid! Soek! Klop! Jesus beveel ons letterlik om te bid. En doen dit soos 'n kind. Wanneer 'n kind se ma naby hom is en hy haar kan sien, gaan hy vra wat hy wil hê. As sy nie naby is nie of hy haar nie kan sien, gaan hy haar soek om te vra. En as sy agter 'n toe deur is, gaan hy klop om haar te vra.

Met hierdie drie kort opdragte, beveel die Here Jesus ons nie net om te bid nie. Hy por ons aan om dit aanhoudend te bly doen. Moenie ophou as jy na die eerste gebed nie antwoord gekry het nie. Bid weer, soek weer die aangesig van die Here op in gebed, vra dringend soos iemand wat aan 'n deur klop.

Wanneer Jesus die belofte die tweede keer gee, sê Hy: *elkeen wat bid, ontvang; en hy wat soek, vind; en vir hom wat klop, sal oopgemaak word*. Die belofte dat gebede verhoor sal word, is 'n belofte vir almal wat bid. Dit is nie net die mense wat groot woorde gebruik, wie se gebed verhoor sal word nie. Ook eenvoudige gebede word deur die Here gehoor en verhoor. Daarom kan kinders ook seker wees dat die Here hulle gebed sal verhoor. Dit is ook nie net mense wat al ver in die geloof gevorder het, wie se gebed verhoor sal word nie. Ook die een wat so pas van die Here se genade in Jesus Christus gehoor het, kan die Here aanroep en vra dat Hy hom genadig sal wees ter wille van Christus, en dit sal gebeur.

Met die derde herhaling van die belofte gebruik Jesus 'n gelykenis. En die verhaaltjie wat Jesus vertel is aan almal goed bekend. As 'n kind na sy ouers kom en vir hulle brood vra, sal hulle vir hom iets gee wat soos brood lyk maar nie is nie, sal hulle vir hom 'n klip gee? Nee, beslis nie! Sal ouers vir hulle kinders iets gee wat gevaarlik is, byvoorbeeld as hy vis vra, vir hom 'n slang gee? Nee, ook nie! Ouers sal tog nie vir hulle kinders iets gee wat waar-deloos of selfs gevaarlik is nie.

Ouers sal vir hulle kinders sorg, alhoewel die ouers in wese sondaars is. Alhoewel ouers sondaars is, sal hulle tog vir hulle kinders goeie dinge gee. Hierdie geaardheid om aan ons kinders goed te wil doen, kom nie uit onself nie, maar is die gevolg van die Here se al-

gemene genade aan die mens. Deur die algemene genade van die Here onderdruk ouers hulle sondige, selfsugtige begeertes, wanneer hulle vir hulle kinders moet sorg.

Om die belofte nou behoorlik by ons tuis te bring, sê Jesus:

As julle wat sleg is, dan weet om goeie gawes aan julle kinders te gee, hoeveel te meer sal julle Vader wat in die hemele is, goeie dinge gee aan die wat Hom bid!
(Matteus 7:11 AFR53)

Met hierdie verhaaltjie maak Jesus 'n teenstelling om ons sy belofte te verstaan en dit te aanvaar. Ouers weet om vir hulle kinders goeie dinge te gee, al is die ouers sondaars. Hoeveel te meer sal die hemelse Vader nie aan ons die goeie dinge gee nie, want Hy is volmaak goed en by Hom is daar geen slegte of selfsugtige gedagtes nie.

Trouens, Hy het alles gedoen om van sondaars sy kinders te maak. Hy het sy eie Seun aan die dood oorgegee sodat hulle deur sy dood en opstanding kon loskom uit die dinge wat hulle vyande van God gemaak het. En omdat gelowiges kinders van Hom is, het Hy sy Gees aan hulle gegee wat hulle leer om te sê: ons Vader. Wat kan nou makliker wees as dit? As God sy eie Seun vir ons oorgegee het, sal Hy nie ook al die ander dinge aan ons gee wat ons nodig het nie? Hy sal, sê Jesus, want julle is sy kinders.

Maar mense het 'n probleem hiermee. Dit klink heeltemal net te maklik, te eenvoudig. Ons maak die sake vir onself te ingewikkeld, daarom kan ons nie glo dat dit so maklik is om jou nood aan die Here te noem en ook nog 'n antwoord daarop te kry nie. En in elk geval klop wat Jesus belowe nie altyd met wat ons ervaar in die lewe nie. Die gevolg, ons verander Christus se gebedsbeloftes in ons gebedsprobleme.

Die een probleem wat mense soms met hierdie belofte van Jesus het, is om te sê dat gebed onvanpas is. Hoe kan 'n sondaar nou vir die almagtige en alwetende God van sy nood vertel. Die Here weet mos klaar wat ons nodig het nog voordat ons Hom vra. Jesus het dit self gesê. Of, so redeneer hulle, wil die sondaar die Here se arm nou draai, sy moeilikheid omtrent onder die Here se neus indruk. 'n Mens kan mos nie die Here lastig val met sulke onbenullighede soos jou moeilikheid nie. En buitendien, is die Here se genade en sy sorg vir ons afhanklik daarvan dat ons moet vra? Grootmense wag mos nie totdat hulle kinders eers vir kos vra voordat hulle gee nie.

Dit is nie omdat die Here niks van ons nood weet dat ons bid nie, en dit is ook nie omdat die Here onwillig is om te gee dat ons Hom moet vra of oorreed nie. Die rede hoekom ons moet bid, het met ons te doen en nie met die Here nie. Die vraag is nie of die Here gereed is om te gee nie, maar of ons gereed is om te vra. Met gebed kry ons nie die oorhand oor God nie, maar die oorhand oor onself om onself aan Hom te onderwerp. Met sy werk met en in ons bring die Here ons deur sy Gees en Woord by die punt dat ons van die Here moet vra wat Hy gereed is om vir ons te gee.

Dit is waar, ons hemelse Vader bederf nooit sy kinders nie. Hy oorlaai ons nie met goed of ons dit nou nodig het of nie, en of ons gereed is daarvoor of nie. Hy wag eerder totdat ons self insien dat ons dit nodig het en dit nederig van Hom vra. Daarom skryf Jakobus: *julle kry nie, omdat julle bid nie (Jak 2b)*. Gebed is dus nie onvanpas nie. Dit is die einste manier wat God vir ons gekies het om ons nood vir Hom te noem en uitdrukking te gee aan ons nederige afhanklikheid van Hom.

'n Tweede probleem wat sommige mense het, is om te sê dat gebed onnodig is. Hierdie probleem kom eerder uit mense se ervaring van die lewe as uit hulle kennis van die Bybel.

Wanneer gelowiges rondom hulle kyk, sien hulle daar is mense wat relatief goed klaarkom sonder gebed. Hulle kry sonder gebed selfs die dinge wat gelowiges in gebed van die Here gevra het. Hulle kry wat hulle nodig het deur hard te werk en nie deur hard te bid nie. Hulle het kos deur harde werk, hulle begroting werk goed uit deur hulle goeie beplanning, hulle kinders word gebore vanweë die mediese kennis. Indien 'n mens so na sake kyk, kan 'n mens oortuig word dat gebed dan seker nie so noodsaaklik is nie.

Maar wag 'n bietjie. Is hierdie probleem regtig 'n probleem? Is gebed werklik nie noodsaaklik nie? Om reg aan hierdie vraag te laat geskied, moet 'n mens vra of God se geskenke almal dieselfde is. Op grond van die feit dat die Here algemene genade en besondere genade skenk, lyk dit tog of daar 'n onderskeid is wanneer dit by sy geskenke ook kom. Die gawes wat God as Skepper gee, is anders as die gawes wat Hy as Vader gee. As Skepper en Onderhouer van sy skepping gee Hy die reën en sonskyn aan alle mense. Omdat Hy oor alles regeer, gee Hy kos en klere, gesondheid en krag aan almal. Vanuit sy algemene ge-nade skenk Hy verstand om begrotings uit te werk, gee Hy aan dokters die wysheid om 'n moeilike bevalling goed te laat verloop sodat die babatjie gebore kan word en die moeder nie sterf nie. Hierdie geskenke gee die Here aan almal, of hulle Hom nou erken as die Gewer en Skepper of nie, of hulle nou bid of nie.

Wanneer dit oor sy geskenke as Vader – sy verlossingsgeskenke gaan – maak die Here 'n onderskeid. God skenk verlossing en geloof net aan die mense wat Hy nog voor die skep-ping uitgekies het. En die goeie dinge wat die Vader sal gee, is juis hierdie geskenke wat vir die gelowige kinders van God bedoel is. Dit gaan nie oor materiële dinge nie maar geestelike dinge, wanneer 'n mens ook Lukas 11 hierby lees. Dit is net aan die gelowiges wat die Here vergifnis van sonde, verlossing van die bose, vrede, groei in geloof, hoop en liefde en die inwoning van die Heilige Gees skenk.

Trouens, die gebed wat Jesus ons in Matteus 6 geleer het, bring die gawes van sy algemene genade en besondere genade saam. Die daaglikse brood waarvoor ons bid, is deel van sy gawes as Skepper, maar die vergifnis van sonde en verlossing van die bose is die verlossingsgeskenke wat Hy net aan sy kinders skenk. Wanneer ons dus vir ons daaglikse brood bid, is dit nie omdat ons van die honger sal vergaan as ons nie daarvoor bid nie, maar om te erken dat God die eintlike Gewer van ons daaglikse kos en klere is en omdat dit reg is om ons afhanklikheid van God vir ons liggaamlike behoeftes te bely. Ons bid vir vergifnis en verlossing omdat hierdie geskenke net gegee word wanneer ons daarvoor vra en omdat ons sonder hierdie geskenke verlore sou wees. Gebed is dus glad nie onnodig nie.

Die derde probleem hou verband met die tweede een. Mense sê gebed is onnodig, want God gee aan baie mense sonder dat hulle daarvoor bid, en gebed is onproduktief, want baie mense bid en kry nie waarvoor hulle vra nie. So baie mense het al gesê: Ek het gebid om die eksamen deur te kom maar het tog gedruip. Ek het gebid dat my pa gesond moes word, maar sy gesondheid het net verder versleg. Ons bid vir vrede, maar die wêreld dreun net meer en meer van oorlogsrumoer. Dan werk gebed mos nie!

Om hierdie probleem te hanteer, moet ons baie mooi raaksien dat die beloftes wat Jesus gee nie onvoorwaardelik is nie. Gebed is beslis nie 'n towerstaffie nie. Ons is nie towenaars soos Alladin wat ons gebedslampies vryf en dan kom die Here soos genie om al ons wense waar te maak nie. Dit is nou in 'n baie ligte luim gestel, maar dink mooi watter groot spanning dit vir ons brose mensies sou meebring as die Here elke liewe gebed van ons verhoor het net soos wat ons dit gevra het. As die Here elke gebed verhoor presies net soos wat ons dit gevra het, sal ons mettertyd te bang word om weer te bid. Ons insig is

te beperk om elke gevolg van wat ons wens presies raak te sien, want ons het nie al die wysheid nie. Ons is maar net mense.

Maar kom ons bekyk die saak ook van die Here se kant af op grond van wat Jesus vir ons sê. Ons hemelse Vader is volmaak goed en Hy gee net goeie gawes aan sy kinders. Hy het alle wysheid self, daarom weet Hy presies watter gawes vir ons goed sal wees en watter nie. Kom ons kyk weer na die verhaaltjie wat Jesus vertel. Ouers sal tog nie vir hulle kinders klippe of slange gee wanneer hulle vir kos vra nie. Maar sê nou net die kind kom en vra weens sy eie onkunde 'n klip of 'n slang by sy ouers, wat dan? Dit is tog net onverantwoordelike ouers wat dan sal gee wat die kind vra, maar die meerderheid ouers sal die kind se versoek weier omdat hulle hul kind liefhet.

Ons hemelse Vader is volmaak goed en sal daarom nooit iets gee wat vir ons sleg of selfs gevaarlik is nie, al vra ons dringend en aanhoudend daarvoor. As ons dus goeie dinge vra, sal die Here dit vir ons gee, maar as ons uit onkunde of selfs moedswilligheid slegte dinge sou vra, sal Hy die versoek weier, en net Hy weet wat die verskil tussen goed en kwaad is. Laat ons God daarom dank dat Hy ons gebede volmaak verhoor en nie soos wat ons dit altyd wil hê nie.

Wat sou nou die les of lesse wees wat ons hieruit leer? Gebed, soos wat Jesus ons leer, is eintlik heel eenvoudig. Bid en jy sal kry, belowe Jesus. En ons kan met volle vertroue aan hierdie belofte van Jesus vashou. Tog lê daar heelwat agter hierdie eenvoud van gebed.

Ten eerste, gebed veronderstel kennis. Aangesien die Here net die gawes gee wat met sy wil ooreenstem, beteken dit dat ons moet agterkom wat sy wil is. Dit kan ons doen deur gereelde en getroue Bybelstudie te doen. Tweedens, gebed veronderstel geloof. Dit is een ding om God se wil te ken, maar dit is 'n ander ding om die volle vertroue te hê dat Hy sy wil sal laat geskied, veral as Hy sy wil nie so gou laat geskied as wat ons wil hê nie. En derdens, gebed veronderstel begeerte. Ons mag die wil van God ken en ons mag ook glo dat Hy sy wil sal laat geskied, en tog kan dit wees dat ons dit nie regtig begeer nie. Gebed is dan die manier waarop die Here wil hê dat ons ons diepste begeertes aan Hom bekend moet maak. Daarom gee Jesus die bevel: bid, soek, klop. Daarmee daag Jesus ons uit om te volhard om te bid. Net wanneer ons dit regtig begeer, sal ons volhard om te vra.

Om dan af te sluit – voordat ons bid, moet ons weet wat ons gaan vra en of dit met die wil van God ooreenstem, ons moet glo dat God sy wil kan laat geskied, en ons moet dit wat ons vra regtig wil hê. Dan sal die beloftes van Jesus ook vir ons waar word.

Amen!

Gebed

Skrifberyming 10-2 (Sb 28b)

Ons Vader wat woon in die hemel, / geheilig sy u Naam,
laat u ryk kom, u wil geskied, / soos in die hemel so ook op die aarde.
Gee ons vandag ons dag se brood / en vergeef ons al ons skulde, net soos ons vergewe
die wat teen ons sondig. / Laat kom ons nie in die versoeking; / maar verlos ons van die Bose.
Van U is die ryk en die sterkte en die ere, / vir ewig en ewig, amen / vir ewig en ewig, amen.

Die genade van die Here Jesus Christus en die liefde van God en die gemeenskap van die Heilige Gees bly by u almal.

Amen.

**Ds Coenraad Vrey
Gereformeerde Kerk Bellville
23 Desember 2018**